

Fill de Tàrraga i establert a Barcelona des de fa ja trenta anys, en Ricard Tàsies Beleta treballa amb quatre socis més en un bufet de la ciutat, i porta sobretot casos relacionats amb el món empresarial.

En aquests darrers anys han anat apareixent al nostre país grans despatxos a imatge i semblança dels americans: **"Poden tenir en conjunt una possibilitat important de mitjans per oferir al client, però el que els falla sovint és el tracte directe amb aquest. Nosaltres intentem donar la calidesa necessària perquè aquella persona que ens ve a explicar els seus problemes se senti ben atesa."** I continua: **"Anar a veure un advocat significa la majoria de les vegades cercar un protector, arribar-hi amb unes complicacions que et sobrepassen i que no saps quines conseqüències poden tenir, ja sigui a nivell econòmic, familiar o de llibertat personal."** Donar aquesta protecció integral és el que intenten fer al bufet del nostre lletrat. D'altra banda: **"També podem oferir un ventall de recursos important, tenint en compte com ha evolucionat tot el tema de les comunicacions, ja sigui mitjançant internet o contactant amb professionals de tota mena que ens puguin ajudar."** Tot això no vol dir que consideri que l'advocacia no ha d'adaptar-se als nous temps.

Pocs dies abans d'aquesta entrevista es va publicar un article de Joan Josep Pintó, un advocat molt admirat per en Ricard, sobre el futur dels bufets. Sobre l'autor de l'article i sobre el tema, el nostre convidat ens diu: **"Pintó és un gran mestre i model, home d'una cultura jurídica immensa. Penso que té raó quan parla de la necessitat que hi ha de no perdre els advocats generalistes. El que no és necessari, segons la meua modesta opinió, és que un lletrat amb més de vint anys de professió continuï sent generalista."** I afegeix: **"El que és important és que se surti de la facultat amb una preparació general i que durant uns anys s'exerceixi d'acord amb aquesta preparació. Però és evident que a causa de la inflació legislativa que hi ha avui dia, i del propi contingut de tot el cos del dret, que és immens, no ho podem saber tot, i amb el transcurs del temps, segons t'hi porti la feina o les preferències particulars, et decantis cap a una branca o cap a una altra."**

Una de les eines fonamentals de l'advocat és, per a en Ricard, que **"sigui bon escriptor"**, i s'explica: **"Crec que un advocat també ha de dominar l'escriptura, perquè ha de saber plasmar aquelles idees que té per aconseguir un determinat objectiu. Ha de ser clar i entenedor i fer una exposició senzilla, per arribar al fons de la qüestió."** La seva capacitat d'expressió es fa evident escoltant-lo, i ens comenta com fins i tot va presentar la novel·la *Heretges* al premi Sant Jordi de l'any 1972, amb la qual va obtenir el tercer premi.

Sobretot dedicat al dret mercantil, el nostre lletrat ha tingut molts empresaris com a clients i ens parla de la seva relació amb ells: **"S'està perdent una mica aquell lligam que existia entre l'home d'empresa i el seu advocat. Ara, quan l'empresari et fa una consulta, té ja les idees força clares sobre quin serà el camí a seguir, perquè els problemes amb què es troba són bastant repetitius, i també perquè s'ha envoltat d'una sèrie d'assessors, a vegades paralegals, que l'informen de la situació."** Els clients particulars, tanmateix,

no presenten un coneixement gaire ampli del dret: **"Qui té una cultura jurídica innata és el pagès, no sé si perquè està sempre en contacte amb la natura. No coneix la llei, però de seguida l'entén, sap perfectament quin terreny és d'un i quin és de l'altre i, com això, moltes altres coses."** I segueix: **"Com que el dret, en definitiva i en totes les seves branques, només tracta d'una sola cosa, que és l'organització de la vida en comunitat, i el pagès sap que la naturalesa té un ordre intern propi, està en condicions de comprendre'l."**

La gent ha començat a perdre aquella por davant un senyor lletrat que semblava inaccessible, però n'ha guanyat una altra: **"Hi ha la idea que els nostres honoraris són molt alts, i penso que això no és cert. A més, jo em pregunto quant val la llibertat d'un individu, una declaració d'innocència davant una falsa acusació o bé un patrimoni salvat quan era irremissiblement perdut. La gent ha de començar a donar més valor a la defensa dels seus drets."** D'altra banda, els advocats han deixat que alguna de les seves especialitats se'ls escapés de les mans: **"Em refereixo sobretot al dret fiscal, i això ens ha passat perquè es va estendre la idea que el dret era bàsicament civil i penal. Però no és del tot veritat, sinó que aquests dos camps formen el tronc, però a les fulles, que és on també hi ha el fruit, hi ha moltes més coses que no podem oblidar."**

En Ricard Tàsies va decidir estudiar dret esperonat per la seva esposa, M. Rosa, per a qui només té bones paraules: **"Tot el que sóc li dec a ella"**, ens assegura. Pel que fa a la vocació, reflexiona: **"Penso que no pots estimar allò que no coneixes, i jo no coneixia el dret, però tan bon punt m'hi vaig anar ficant em va apassionar."** Finalitzats els estudis, va treballar un temps com a passant amb Ferrer Oriol: **"Allà hi vaig aprendre moltíssim. Em va donar molt bones lliçons, que em van servir quan vaig obrir el meu primer despatx. Em va dir que quan agafes una cirera d'un cistell, segur que en segueix una altra. I així va ser, d'un client en van sortir més i mica en mica el negoci va anar donant els seus fruits."** D'aquella primera petita oficina, va passar a una altra, amb un company: **"Aproximadament parlo de l'any 1979, any en què vaig ser president del Grup d'Advocats Joves de Barcelona, una associació que havia quedat diluïda en els primers anys de transició, i que vam tornar a tirar endavant."** Va ser també fundador de la revista *Primera Instància*: **"Volíem fer una publicació alternativa, rigorosa i atractiva."**

Estem parlant d'uns anys en què el país passava per uns moments polítics prou importants per tenir-los en compte, i els advocats hi van posar també el seu granet de sorra: **"Els qui estaven compromesos políticament van fer una feina immensa, però penso que també els altres calladament des del nostre despatx vam fer-hi una labor, petita, però important."**

Ricard Tàsies ha ensenyat als seus fills Arnau i Alba a estimar allò que a ell tant li agrada que és el dret, i per això semblen decidits a seguir aquests estudis. Escoltant-lo, nosaltres també ens hi hem endinsat una mica més.

“Qui té una cultura jurídica innata és el pagès ja que no coneix la llei, però de seguida l’entén; i és que el dret, és, en definitiva, l’organització de la vida en comunitat i el pagès sap que la naturalesa té un ordre intern propi”

Ricard Tàsies - Barcelona (Barcelonès)